

Jeg kan godt se, at det er to forskellige ting, og nu er det heller ikke, fordi jeg siger, at man skal tage det sure med det søde, for selvfølgelig kan man stå af med hensyn til det, man ikke bryder sig om. Men det drejer sig om en befordringsordning, som har fungeret uendelig dårligt og ikke har været til at administrere, og den har ikke været reguleret økonomisk siden 1982.

Og tro mig: Der er ingen i regeringen, der kunne finde på at fremsætte forslag om en ændring af befordringsgodtgørelsen, hvis vi ikke var sikre på, at der var sociale kompensationer bygget ind i det. Det er der: Kommunerne får de 15 mio. kr. til at give til de mennesker, som har problemer med økonomien, når de inden for 5-kilometers-grænsen skal på sygehus. Og det er siddende befordring; det skal vi huske; vi taler ikke om mennesker, der er så syge, at de skal med ambulance og ligge på langs.

Jeg glæder mig meget til at få lovforslaget hurtigt og glat – kan jeg høre – igennem udvalget og skal gerne være behjælpelig med, hvad der kan komme af forskellige spørgsmål i den anledning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af konkurrence-loven. (Ligestilling af Konkurrencerådets indgrebsmuligheder over for offentlige og private virksomheder).

Af Svend Erik Hovmand (V), Pernille Sams (KF) og Kirsten Jacobsen (FP).
(Fremsat 17/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Dette lovforslag minder jo meget om beslutningsforslag nr. B 100, som Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsatte i foråret. Og begrundelsen for fremsættelsen af lovforslaget er da også stort set den samme, nemlig at Konkurrencerådet ikke har mulighed for at anvende sine indgrebsbeføjelser, når der konstateres skadelige virkninger for konkurrencen i forbindelse med det offentlige erhvervsvirksomhed. Rådet kan kun rette offentliggjorte henvendelser til de relevante myndigheder, hvor man påpeger de skadelige virkninger for konkurrencen.

Under folketingsbehandlingen af beslutningsforslag nr. B 100 i foråret erklærede jeg mig enig i beslutningsforslagets sigte, og jeg er lige så enig i det overordnede sigte med *dette* lovforslag, men jeg må gøre opmærksom på, at det nu fremsatte lovforslag efterlader et stort hul i forhold til den bestående konkurrencelov, i og med at den gældende konkurrencelovs § 15 foreslås ophævet.

Af hensyn til Folketingets rolle som lovgiver og til det kommunale selvstyre tillader den bestående konkurrencelov ikke indgreb over for offentlige forskrifter, der regulerer erhvervsudøvelsen. Konkurrenceloven giver alene adgang til, at Konkurrencerådet efter lovens § 15 kan rette en offentliggjort henvendelse til den relevante myndighed for at påpege mulige skadevirkninger på konkurrencen af den offentlige regulering. Denne regulering kan angå såvel private som offentlige virksomheders erhvervsudøvelse.

Der vil derfor stadig væk klart være et behov for, at Konkurrencerådet over for offentlige myndigheder kan påpege mulige skadevirkninger af offentlige reguleringer af erhvervsudøvelsen, og forslaget repræsenterer derfor på dette punkt ikke en skærpelse, men en lempelse af konkurrenceloven.

Der er forhåbentlig ingen tvivl om, at regeringen finder det vigtigt, at offentlig erhvervsvirksomhed ikke stilles konkurrenceretligt bedre end de private virksomheder. I Erhvervsministeriet har vi beskæftiget os indgående med lige konkurrence mellem offentlig og privat erhvervsvirksomhed. Konkurrencesekretariatet har i de seneste år optrappet sin indsats på dette

område, og faktisk er der allerede ændringer i over halvdelen af de sager, hvor Konkurrencerådet har rettet en af sine offentliggjorte såkaldte § 15-henvendelser til en offentlig myndighed.

Desuden har Konkurrencesekretariatet meddelt mig, at man faktisk finder, at der er en fortsat positiv tendens i myndighedernes opfølgning af henvendelserne.

Herudover indeholder en arbejdsgrupperapport fra Erhvervsministeriet: »Offentlig/privat-lige konkurrence« en række anbefalinger til, hvordan man kan sikre den lige konkurrence, og disse anbefalinger kan være nok så virksomme som dette forslags ændring af konkurrence-loven. Rapporten kommer efter tidligere at have været udsendt i udkast på gaden i de nærmeste uger, og jeg ser frem til en konstruktiv debat om forslagene.

Disse initiativer viser – forhåbentlig da – at regeringen selvfølgelig er klar over, at der kan opstå risiko for konkurrenceforvridninger, når offentlige virksomheder går ud på et marked, hvor der i forvejen er private virksomheder. F.eks. kan der være risiko for, at indtægterne fra et myndighedsområde eller et monopolområde anvendes som tilskud til erhvervsudøvelse på det frie marked. Og naturligvis kan man risikere, at offentlige virksomheder ligesom private indgår aftaler og foretager erhvervsmaessige dispositioner, som er til skade for konkurrencen.

Disse risici er bl.a. søgt imødegået ved hjælp af regnskabsmaessige forskrifter, konkurrence-retlige retningslinjer, organisatoriske og regnskabsmaessige opsplitninger samt ved selskabsdannelse i overensstemmelse med de anbefalinger, som er indeholdt i rapporten om offentlig/privat – lige konkurrence.

Det seneste eksempel er det regelsæt for Post Danmarks konkurrenceretlige adfærd, som Konkurrencerådet for nylig har behandlet. Regelsættet er blevet til i et samarbejde mellem Trafikministeriet og Konkurrencerådet og afspejler, at de offentlige myndigheder og lovgiverne fuldt ud er opmærksom på de muligheder for ulige konkurrence, som *kan* opstå i forbindelse med en offentlig virksomheds virke på et marked med private aktører.

Som det vil være de fleste bekendt, har regeringens konkurrencelovsudvalg i sommer barslet med en betænkning om konkurrencelovgivningen i Danmark. Udvalget har naturligvis også beskæftiget sig med forholdet mellem offentlig og privat erhvervsvirksomhed, og udvalget har ud over at overveje en tilpasning af

konkurrenceloven til EU-konkurrencereglerne overvejet, hvordan der i den fremtidige konkurrencelovgivning kan tages hensyn til, at lovgivningen omfatter offentlig og offentligt reguleret erhvervsvirksomhed. Udvalget har afvist de forskellige hensyn, der gør sig gældende, herunder Folketingets rolle som lovgiver og det kommunale selvstyre over for konkurrencehensyn.

Udvalgets forslag, som jeg synes peger i den rigtige retning, går ud på, at man ligestiller offentlig og privat erhvervsvirksomhed, men at man samtidig respekterer Folketinget som lovgivningsmagt. Det sidste sker ved, at Konkurrencerådet efter forslaget ikke kan gribe ind over for offentlig erhvervsvirksomhed eller virksomhed, der er reguleret ved lov, hvis reglerne vel at mærke udtrykkeligt siger, at her skal der være en konkurrencebegrænsning. I disse tilfælde må rådet som hidtil rette en offentliggjort henvendelse til den pågældende myndighed.

Regeringen overvejer i øjeblikket, hvilke tiltag udvalgets rapport skal give anledning til. Jeg foreslår, at det lovforslag, vi drøfter i dag, i stedet for at blive anskuet isoleret inddrages i de bredere overvejelser dels vedrørende offentlig/privat-rapporten og dels vedrørende opfølgning af konkurrenceudvalgets betænkning.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte vedtagelsen af forslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det kan godt ske, at vi skal ændre konkurrence-loven på mange andre leder og kanter, men det er jo ikke nogen undskyldning for ikke at fjerne denne her urimelighed nu. Det er en åbenbar urimelighed, som ministeren er enig i, og så er der da ingen grund til, når man har en urimelighed, at man så ikke fjerner den. Hvorfor skal det vente på et stort udvalgsarbejde? Så kan man skyde alting hen i et hjørne, hvor det kan ligge og vente, og så kan den ulige konkurrence fortsætte. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Og må jeg sige til ministeren, at jeg ikke begriber ministerens bemærkninger om § 15, at det skulle være en lempelse, når man i § 1 siger, at der er fuldstændig ligestilling mellem, hvad Konkurrencerådet kan gøre over for private og offentlige virksomheder. Så kan man lave indgreb og påtale, og hvad man vil. Alt det, man kan over for private nu, kan man så altså også over for offentlige virksomheder.

Derfor er der jo ingen grund til at opretholde den særregel, som nu står i § 15. Men hvis det er sådan, at ministeren gerne vil både gå med livrem og seler, tror jeg, at forslagsstillerne vil sige: Jamen det er okay, så kan vi sagtens bibeholde § 15. Det tror jeg ikke skal skille os ad. Jeg kan blot ikke forstå det. Vi kan da i udvalget se på, om ministerens argumentation holder vand, for jeg synes, at i henhold til § 1 har man givet dem lige muligheder. Det var lige præcis det, ministeren efterlyste og var enig i at de skulle have: lige vilkår og lige muligheder. Og så skal der ikke efter Fremskridtspartiets mening være en sådan særlig regel i § 15.

Men hvis det er det, der skiller os ad, skal Fremskridtspartiet meget gerne medvirke til, at § 15 får lov at blive stående.

Sonja Mikkelsen (S):

Som erhvervsministeren nævnte, havde vi i sidste folketingssamling beslutningsforslag nr. B 100 til behandling fra oppositionens side, og jeg skal i det store og hele henvise til den debat, som vi førte ved den lejlighed, og det indlæg, jeg på Socialdemokratiets vegne holdt, et indlæg, hvor vi afviste forslaget.

Og så skal jeg også henvise til, at regeringen jo i forbindelse med lovkatologet har varslet, at der kommer et forslag til en ny konkurrencelov i denne samling, og jeg skal derfor opfordre til, at man venter med at tage deldebatterne, til man har helheden at se det i sammenhæng med.

Endelig skal jeg for en ordens skyld, hvis nogen skulle have glemt, hvad det var, jeg sagde i sidste folketingssamling, gøre opmærksom på, at Socialdemokratiet under ingen omstændigheder kan acceptere, at Konkurrencerådet skal sættes over Folketinget, og det er det, der vil være konsekvensen.

Og så skal jeg meddele på vegne af De Radikale og Centrum-Demokraterne, at også de to partier afviser forslaget.

Pernille Sams (KF):

Jeg har været helt spændt på at høre, hvilke dårlige undskyldninger regeringspartierne ville fremføre denne gang for at afvise forslaget. Det var jo ikke småting, der kom frem, sidst vi behandlede stort set samme forslag for et halvt års tid siden.

Da stod fru Sonja Mikkelsen, som denne gang henviste til sin ordførertale fra dengang, for, hvad hun selv kaldte et klasserent standpunkt. Det var der flere af os der aldrig havde hørt om

før. Vi andre opfattede det måske mere som en automatisk betonafvisning af sund fornuft; men det var klasserent. Og erhvervsministeren havde store problemer med at forklare, hvor enig hun var, samtidig med at hun i øvrigt ville stemme imod det ellers udmærkede forslag. Noget af det samme har jo gentaget sig her, må man sige.

Nu har regeringspartierne altså chancen for at få rettet op på den afvisning, der skete i foråret, af et forslag, som i bund og grund er udtryk for sund fornuft, og så giver man sig bare til at henvise til det, der skete sidst.

Faktisk er det jo blevet et endnu mere aktuelt forslag siden sidst, efter at regeringspartierne, SF og Enhedslisten udvidede kommunalfuldmagten, sådan at amter og kommuner nu har fuldstændig frit slag til at oprette virksomheder, som producerer varer og tjenesteydelser i direkte konkurrence med de private virksomheder. Ikke alene økonomisk har de offentlige virksomheder en fordel frem for de private, men også i relation til konkurrencelovgivningen er de jo favoriseret, i og med at de ikke skal rette sig efter Konkurrencerådets henstillinger, som private virksomheder skal. Indgrebsbeføjelserne gælder kun over for private virksomheder, og det er naturligvis en helt urimelig forskelsbehandling.

Jeg har også noteret mig, at erhvervsministeren lejlighedsvis har samme synspunkt, og også i dag var ministeren positiv.

Men jeg vil gerne bede om regeringens svar på, hvornår ministeren så vil komme med det lovforslag, som regeringspartierne kan stemme for, med det nærværende lovforslags indhold, men teknisk udformet i overensstemmelse med alle ministerens betæneligheder.

Jørn Jespersen (SF):

Forslaget her fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet vil ændre konkurrenceloven, så det bliver lettere at gribe ind over for offentlige forvaltninger, der udøver erhvervsvirksomhed.

Det store problem, vi har i dag, er, at vi ikke har en ordentlig konkurrencelov helt generelt. Der ligger en betænkning, som anbefaler, at vi i Danmark gør konkurrenceloven næsten lige så streng som i andre EU-lande. Regeringen og ministeren har ikke taget initiativ til at omsætte betænkningen til lovgivning endnu, men det regner vi da med sker på et tidspunkt.

I forbindelse med det er vi indstillet på også at sikre en effektiv konkurrencelov, som vedrører offentlig erhvervsvirksomhed, og som sørger for, at man ikke optræder konkurrenceforvridende. Men at vedtage noget nu vil efter vores opfattelse være lapperi.

Vi vil derfor afvise det foreliggende lovfor-slag, men vi er parat til at se på de problemer, der er rejst i forslaget, når det rigtige lovforslag foreligger.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når Fremskridtspartiet har været med til at fremsætte det her forslag nu, er det selvfølgelig, fordi vi synes, at det er dybt urimeligt, at man udvider det offentliges mulighed for at drive konkurrencevirksomhed i forhold til private virksomheder, og at man samtidig ikke vil underkaste dem de samme regler.

Mere skal der sãmænd ikke siges om det; så enkelt er det. Og man burde helt åbenbart ikke bare sidde og sige: Jamen det skal komme i en større sammenhæng. Det bør være sådan, at Konkurrencerådet ikke skal sidde og se på, at offentlige virksomheder er fuldstændig ligeglade med, hvad Konkurrencerådet siger, og når man undrende spørger: Hvorfor? Ja, så er det, fordi der ikke er nogen offentlige virksomheder, der har pligt til at følge det, Konkurrencerådet siger.

Det er det, man vil gøre en ende på med det her forslag. Det er et nemt lille forslag, og Fremskridtspartiet kan slet ikke se nogen som helst grund til, at man skal vente på, at forslagsstillerne har nogle andre navne, for at man kan få løst et problem, som alle i øvrigt er enige om skal løses.

Vi håber på, at det kan lykkes under udvalgsarbejdet at formå både ministeren, Enhedslisten og andre til at fatte sig og sige: Jamen lad os da få den her hindring og den hurdle udryddet allerede i denne folketingssamling. Det ser i hvert fald ud til, at regeringen ikke har til hensigt at gøre noget hverken her og nu eller lige med det samme. Det så vi sidste år, og det samme bliver nok tilfældet igen.

Vi vil i hvert fald under udvalgsarbejdet arbejde for, at der kommer en masse dokumentation på bordet for, at behovet for at få det her gennemført er til stede, og at det er til stede nu, endnu mere end det var, da det sidst blev behandlet.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Nu har jeg jo allerede nævnt i min indledende tale, at konkurrencelovsudvalget indstiller, at der bliver en ligestilling, men også fastslår, at Folketinget ved lov kan sætte sig over Konkurrencerådet. Og det kan jeg egentlig ikke forstå at der er den store modvilje imod og slet ikke blandt lovgivere i Folketinget.

Må jeg nævne et eksempel: Vi har – så vidt jeg husker i fællesskab – vedtaget revisorloven under den forrige samling. Revisorer må ikke drive anden erhvervsvirksomhed, vedtog vi i den lov. Det er jo en konkurrencebegrænsning, som vi frivilligt har pålagt det erhverv. Altså kan Folketinget sætte sig over erhverv ved lov, og dér er det, at konkurrencelovsudvalget siger, at det skal man også kunne over for offentlige virksomheder. Folketinget kan vedtage en lov, der siger, at her er der ikke den konkurrence, som der ellers skal være, af det og det samfundsmæssige hensyn, ligesom vi gjorde over for revisorer, som er private erhvervsudøvere. Det mener jeg faktisk er en meget god parallel. Det er, hvad konkurrencelovsudvalget siger. Jeg håber, at vi nu kan få en ordentlig drøftelse af det, når forslaget forhåbentlig snart kommer fra udvalget.

Jeg har svært ved at forstå den store bitterhed eller harme, må jeg sige, når regeringen faktisk på sit lovprogram har taget konkurrenceloven op, og jeg regner da bestemt med, at vi kan få den gennemført i løbet af foråret.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det ville jo være nemt nok for regeringen at komme med et forslag nu, som principielt ligestillede virksomhederne; og det ville det sådan set også være for os andre.

Hvis vi nu kommer med et lovforslag – kan jeg også spørge – som opfylder de kriterier, ministeren her nævner, som ligestiller offentlige og private i relation til konkurrencelovgivningen og Konkurrencerådets indgrebsbeføjelser og derudover indeholder en præcisering af, at Folketinget ved lov kan bestemme – ligesom det kan i dag selvfølgelig, men det vil regeringen gerne have præciseret, og derfor gør vi det i en særskilt paragraf – vil regeringen så stemme for det?

Jeg fik ikke et præcist svar på det andet, jeg spurgte om: Hvornår kommer regeringen så med det lovforslag, den selv synes skal fremsættes. Måske kommer det til foråret sammen

med forslag til en konkurrencelov, men det er jo ikke sikkert; det står kun som eventuelt på regeeringsprogrammet.

Denne her lille sløjfe på sagen er dybt alvorlig for de virksomheder, der er involveret, og derfor er det jo en sløjfe, som sagtens principielt kunne afgøres inden den nye store konkurrencelov, for der skal jo bare være ligestilling. Hvad konkurrenceloven så skal gå ud på, kan man jo altid finde ud af, men der skal være ligestilling mellem offentlige og private virksomheder. Det er jo ikke så svært at få skrevet ned og få præciseret, at Folketinget kan bestemme i øvrigt ved lov, hvis der er særlige forhold, der skal være gældende.

Kan vi ikke få en melding på, om regeringen vil være parat til at stemme for det princip, hvis vi kommer med et forslag, der lyder sådan, eller om regeringen *helt sikkert* selv vil tage initiativ til at fremsætte det i denne her folketingsperiode?

Bruno Jerup (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg blot meddele, at Enhedslisten ser spørgsmålet lidt omvendt i forhold til konkurrencen. Vi finder det vigtigt at styrke den offentlige sektor i konkurrencen med de private for at undgå dumping bl.a. socialt, arbejdsmiljø-mæssigt og kvalitetsmæssigt i forhold til de ting, der udbydes.

Enhedslisten vil derfor stemme imod det fremsatte lovforslag. Vi er ikke tilhængere af, at Konkurrencerådet får ekstra muligheder for at gribe ind over for offentlige virksomheder.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst takke for en relativt positiv modtagelse, tør jeg trods alt tillade mig at sige, for hvad var det, vi hørte fra regeringssiden, fra erhvervsministeren? Jo, erhvervsministeren var faktisk hundrede procent enig i intentionen i det her lovforslag. Der var lidt tekniske detaljer, som imidlertid ikke, tror jeg, skiller os, når det kommer til stykket, hvis det er sådan, at det skal stå til troende – hvad jeg går ud fra som givet – hvad ministeren sagde om, at ministeren var parat til at overveje de intentioner, der ligger i det her lovforslag.

Jamen så er der jo basis for, at vi i fællesskab kan mødes og samles om at gennemføre disse intentioner. Det synes jeg at vi skal bestræbe os på i udvalgsarbejdet. Det vil være i smuk overensstemmelse med de bestræbelser, der i øvrigt

gøres fra erhvervsministerens side for at sikre lige vilkår.

Nogle har sagt, at det her er ren ideologi. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at vi var og vi er i mit parti modstandere af offentlig produktionsvirksomhed, når den sker på urimelige konkurrencevilkår over for private. Vi var og vi er imod den udvidelse af kommunalfuldmagten, som fandt sted, og vil gerne have den ophævet så hurtigt som muligt. Men det er slet ikke det, som det her lovforslag drejer sig om. Det, som det her forslag handler om, er at sige: Jamen o.k., hvis der nu er skabt en lovmæssig basis for, at kommuner, at amter, at staten kan gå ind i produktionsvirksomhed, er det fair nok. Vi var imod, men der er altså skabt en lovmæssig basis for det.

Så må det også være sådan, at der er lige vilkår, at man har samme rettigheder, at man har samme forpligtelser, at Konkurrencerådets indgrebsmuligheder og påbudsmuligheder er præcis de samme, hvad enten det drejer sig om en offentlig virksomhed eller en privat virksomhed.

Hermed har vi selvfølgelig ikke sagt et kuk om, at Folketinget er sat ud af spillet, at vi skulle sætte os over Folketinget – slet ikke. Der er ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Det ved vi alle.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på en række afgørelser for offentlig virksomhed, som jeg tror erhvervsministeren har fuldt kendskab til. Jeg kunne nævne busselskabet Gråhundbus, som i 1991 søgte om en forlængelse af en tilladelse til buskørsel. Det var Vestsjællands Trafikselskab, som dengang af Konkurrencerådet fik et påbud, men der skete ingenting.

Jeg kunne nævne asfaltbranchen, hvor det har været tilsvarende. Vi har i dag diskuteret HH-linjen, Helsingør-Helsingborg, og jeg synes, at erhvervsministeren i modsætning til trafikministeren gjorde en fantastisk flot indsats for at sikre en ligestilling mellem private og offentlige virksomheder, hvor erhvervsministeren over for Trafikudvalget sagde som konkurrencens minister – nu skal jeg ikke citere direkte, men det var i hvert fald det indtryk, jeg fik af erhvervsministerens udtalelse, som kunne læses i aviserne, efter at hun havde deltaget i et møde med Trafikudvalget – at det, hun lagde op til, var, at der skulle sikres den højeste grad af ligestilling mellem private og offentlige virksomheder, når det drejer sig om HH-linjen.

Vi kunne nævne en række andre eksempler. På sundhedsministerens område, på boligministerens område, spørgsmålet om landinspektører, det offentlige matrikelvæsen, og vi kunne nævne andre.

Det, der for os er afgørende, er ikke at lave en lovgivning, hvor vi sætter os ud over Folketinget, og at Konkurrencerådet skal have magtbeføjelser, der går videre end Folketinget, nej, det er at sikre en lige konkurrencemæssig stilling mellem offentlig produktionsvirksomhed og private.

Og jeg er glad for – og det tror jeg at jeg kan sige på vegne af alle partier, der står bag dette forslag – den meget positive holdning, som ministeren giver udtryk for. Og selv om vi fik nogle negative meldinger fra ordføreren for Socialdemokratiet, fru Sonja Mikkelsen, o.k., det må vi leve med, men jeg går ud fra, at ministeren tegner samtlige regeringspartier, og derfor er jeg tilfreds med, at ministeren har givet udtryk for en positiv holdning til intentionen i det her lovforslag, og derfor ser jeg frem til et positivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Helge Sander):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Justitsministeren (Bjørn Westh) har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til lov om ændring af retsafgiftsloven. (Forhøjelse af tinglysningsafgiften). (Lovforslag nr. L 4).

Ønsker nogen at optage dette lovforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Udenrigspolitiske Nævn (1/12 95):

Udtræder: Holger K. Nielsen (SF)

Nyt medl.: Gert Petersen (SF)

Erhvervsudvalget (1/12 95):

Udtræder: Jytte Wittrock (S)

Nyt medl.: Ole Vagn Christensen (S)

Skatteudvalget (1/12 95):

Udtræder: Pernille Sams (KF)

Ny stedf.: Eva Møller (KF)

Europaudvalget (2/12 95):

Udtræder: Hans Erik Hillerup-Jensen (CD)

Nyt medl.: Addi Andersen (CD)

Sundhedsudvalget (2/12 95):

Udtræder: Hans Erik Hillerup-Jensen (CD)

Nyt medl.: Addi Andersen (CD)

Uddannelsesudvalget (2/12 95):

Udtræder: Hans Erik Hillerup-Jensen (CD)

Nyt medl.: Addi Andersen (CD)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 6. december 1995, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvisse til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.36